

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam
Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In
Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo
Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Cap. III. De iis, quæ in Synaxi perficiuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38621

Theologiæ mysticæ S. Dionyssi.

355

Documentum 26.

Sed quoniam DEVS sacrosancti status est principium, quo sanctæ mentes se noscunt: si qui se ad apertam suæ naturæ considerationem conferet, impetrans quinam spes sit videbit, idque primum sanctum munus ex lamina consideratione accipiet. Qui autem sua recte oculi ab omni perturbatione liberis consideraverit, nobiscum quidem ignoracionis nebulas fugiet: DEI tamen perfectissime coniunctionis ac communionis ruda ipse, non per se desiderabit, sed sensim ac pedetentius à primis suis ad ea qua erant priora sunt, progedetur, & per illa ad prima omnium, tunc numeri omnibus absoluunt ad summam divinitatis ordine, sanctaque peruenient.

Pachymera. Cum divinum lumen sit origo ordinatio facie, secundum quam etiam Angelici semper norant, nec inordinate profligant ad ea, que non decent, primo munus ex divina doctrina quis confequitur, quod se ipsius noscat, ut illud quod in lege scriptum est, servet. A tende ubi iphi, quemadmodum etia magnus Basilij ait: *Eatenus enim ad proprieum naturam lumen, sive contemplationem, scientiam recurrenti, angelos innatatur, qui se ipsum norunt.* Porro quia ipsum oculis affectione vacuis confidaventer, profundissima quidem ignoracionis loca effugier, non tamen per se, sed per ducem ac suscepitorem delerabit divinam participationem. Et per doctrinam quidem ad sui notitiam, devenerunt per fenne ipsum ad sui principium: per hoc autem, ad id quod illo prius est, & per illud ad primum adducetur.

In spiri-
tualibus
ordinare
proceden-
dum.

Documentum 27.

Fieri non potest, ut eorum, que maximè contraria sunt, aliquis simul sit particeps, negre ut usque cum uno aliquid commerci haberet, divisas distinctasque vias habeat, si modo firmam unius communionem sive et atque obireat, sed postularit necesse est ab omnibus unius divinitatis.

Pachymera. Cum non licet aliqui summe contritorum partem existere, sancta is, verbi gratia, & morbi, peccati ac virtutis, & ignorantiae cognitionisque DEI, divisam etiam necesse sit habere vitam, qui utriusque amplectitur, proprietasque liberum esse oporteat, qui ad alteram vitam transferatur, nullum effectum retenendo prioris vita, idcirco qui addetur ad Baptismum natus sit, &c.

Non potest quis simul DEO & mundo servire, sed omnes mundi affectiones dimittendis sunt, Videlicet Refol. 6.

Documentum 28.

Non solum ab omni vitiis abborre, verum etiam virili animo semper duri, & interriti ad perniciem exitus, sive omnia in illud proclivitatem, esse debemus, & iniquam a sacra veritate amore defteri, sed dare operam, quam maxime possumus, ut ad eum continentem & semper nitarum, querentes sensi per, quod nos ad majora divinitatis munera perdas.

Thom. à Iesu Oper. Tom. II.

S. Maximus hic. Minime mollem esse, infeminatum, virilem, insuperabilem, nulla remissione fructuum. Secundum id de virginibus maleficiis dicitur esse, &c.

Fortitudo & perseverantia requiritur, & semper in bono proficere. De quibus in Refol. 7.

C A P V T III.

De iis quæ in Synaxi perficiuntur.

Dividitur in 3. partes. In prima docet quomodo Sacramentum Eucharistie sit consummatio allorum Sacramentorum, & quare dicatur synaxis, & communio. In secunda ponit ritum celebrandi, & somendi hoc Sacramentum. In tercia, quid in Missa important cantica, lectiones, participatio panis & vini, quid osculum significet, ablutionis digitorum, elevatio Sacramenti, divisione illius, & gratia post Communionem, &c.

D. Thom. 3. p. q. 6. 3. a. 6. ex eo, quod Eucharistia sit finis omnium Sacramentorum, dici non imprimi in eo charakterem ad aliquid aliud agendum, vel recipiendum in Sacramentis, & q. 6. 3. a. 1. perfectionem quoniam ad consecrationem finis pertinet ad Eucharistiam, & a. 3. hoc esse potissimum Sacramentorum, quia nemo per fiduciam perfectione hierarchica, nisi per illud. & q. 6. 7. a. 1. ex eo quod Diaconus ex Dion. habeat officium super immundos, quod est docere seu perficere, in terra non pertinet ad eum officium baptizandi, & q. 8. 1. a. 9. energumenos quibus Dion. negat Eucharistiam dari aut proponi esse nondum baptizatos, & q. 8. 3. a. 4. dicit cantus Psalmorum esse preparatorios ad Eucharistiam, quia in illis per modum laudis comprehenditur tota Scriptura, secundum Dion. Et in supplem. q. 2. 9. a. 6. etiam in hoc Sacramento ostendit potestatem sacerdotalem ab Episcopo derivaram, & q. 3. 7. a. 2. ad hoc Sacramentum Sacramentorum ordinem Sacram. Ordines. Similiter in 4. dist. 8. q. 4. art. 1. & dist. 2. 4. q. 2. 3. 1. & 2.

Documentum 29.

Sermonem celeste divinorum sacrificium eos, qui in patimenti suis, et ampli aliquando interfuerint, arcer, quod id non admittat quod non est omnibus ex parte sacrosanctum, idemque hoc pudicè pronuntiat, multo magis profanaret multitudinem eorum, qui perturbatibus agitantur, carebique sacrorum, & affectu & communione.

Pachymera. Si enim, inquit, illus qui in ipsa adhuc penitentia veriantur, sacerdotum divitiorum cerebratio repellet, eo quod non omnino sanctissimi sunt, nequaquam eos admittens, proclamando quodammodo se omnibus sua communicatione indignis invisibilium, incommunicabiliumque existere, mul. o magis ab ea arcebuntur, qui adhuc impudentes sunt.

Nota etiam penitentes arceri ab Eucharistia in primis Ecclesia. Item non illuc post paenitentiam omnino mandos nos reputare deberi.

Videlicet Refol. 2. 4.

Documentum 30.

Il qui ad sanctissimum Sacrificium veniant, expiati esse debent etiam ob extremis anime visionibus, atque illius similitudine, quo ad ejus fieri potest accedit.

Aaa 2

cetera

cedere: sic enim clariore DEI luce illustrabuntur, dum caelestes splendores in eorum speculatorum, que simili speciei sunt, lumen majore copia ex quo splendidiore lumen suum effundit.

Pachymera. Hic manuum locationem adducit, quia hinc quoque summa extremitatum expatio designatur: siquidem manus sunt corporis extremitates. Idcirco etiam dicit ipsum liberum futurum, id est, impeditum, ut qui nulla inferiori conversione & affectione dericeatur. Extremis enim animæphantasis expiat, clarioribus quoque DEI apparitionibus gaudebunt, supermundibus istis divinisque coruscationibus in consimilis speciei specula. Specula autem appellat Sanctorum animas, ut pote divina lucis capaces, & ad meliorem illam formam compatas.

Notandum.

Nota eriam ab extremis & phantasias expandos, qui ad clariores DEI illuminationes pervenire debent. V. Refolut. 25. & 92.

C A P V T I V .

De iis que unguento perficiuntur.

IN tres partes dividitur, in prima docet S. Doctor mysterium unguenti coordinatum esse venerab. Eucharistie. In secunda ponit titum consecrandi unguentum. In tertia agit de significatione eorum, que ad hoc mysterium spectant.

S.Thom.

D. Thomas 3. part. quæst. 16. art. 3. ex eo quod Dion. appeller JESUM divinum, aut divinissimum, non sequi posse appellari hominem dominicum: quia divinum solet prædicari de omni de quo essentialiter prædicatur DEUS. & q. 72. a. 2. Apostolos etiam usus fuisse christiæ ad confirmationem, quando saltem miraculosa signa intrinsecæ non exhibebantur, quod colligit ex Dionys. hic; similiter citat hoc caput in 2. dist. 9. q. 1. a. 8. & in 4. dist. 3. q. 2. a. 1. & dist. 7. q. 1. a. 1. & 2. & q. 2. a. 1.

Documentum 31.

Divina iubentur sancti Viri, præclaraque atque fragrantia abstrusi DEI in virtute similitudinis & imitationis false gloria causa speciem non habere. Carens enim anima macula & sorde abstrusa DEI, odoratoresque quam mens cogitare post, pulchritudines, solisque spiritualibus spirituali modo declarantur, quod consumatis atque incorruptis in animis virtutis imagines retine habere.

Pachymera. Unguentum ponébatur in altari duodecim penitus obvelatum.... Hæc igitur, inquit, divini unguenti obvelatio secundum analogiam introductoriam, existimo significare fragrantem omnem mentalem actionem esse obvelandam; siquidem hæc anagoge jube, minime ad inanem gloriam apparentes habere fragrantias spirituales, & occulti DEI similitudines. Puræ enim sunt à seculo, solisque virtutis spiritualibus apparent illæ divinæ ac fragranties venustates, & requirunt uniformes homines, non qui secundum carnem vivant, sed qui in reconditiis animis incorruptibiles gerant imagines, dum nimur id quod imaginem DEI refert, manet immaculatum: nam virtutis DEI formis simulacrum, illud incircumscripsum non aliter habe-

bit, nisi idem rite fuerit imitatur, & ad ipsum spiritalem suam, & fragrantem pulchritudinem efformarit.

Nota, cælandas esse virtutes, & divinas illustrations, ob vanæ gloriæ periculum. *Notar.*
V. Refolut. 9.

Documentum 32.

ATque ut in imaginibus, que sub sensum cadunt, si primam speciem pictor constanter inveniatur, neque ad aliud quod oculis subveniatur, vicissim trahatur, aut aliqua ex parte vim oculorum dividat, illum ipsum quicquid sit qui pingitur. Ita est dictum, duplicabit, exprimeret veritatem in similitudine, & exemplar in imagine, utrumque in utroque præter essentia dissimilitudinem.

Sic egregius in mente pictoribus intenta, in fragrantem abstrusamque pulchritudinem, atque non inflexa contemplatio, expertem erroris, divinamque imaginem reddat, &c.

Pachym. Sicut in sensibilius imaginibus, si pictor ad primavæ speciem constanter intendat, nequaquam hinc inde distractus, accurate exprimet id quod imitatur; hoc enim est illud duplicitas, nam faciet aliud sicut illud circa substantiam differentiam, &c. Sic etiam pictoribus spiritualibus, archipi, & suaveolentis pulchritudinem intenta, constansque contemplatio conferit illis infallibilem similitudinem. Reæ igitur dum imaginem suam spiritalem non retroversi facie exprimunt, extraneam deceptionem minime attendent, &c.

Nota, quanta attentione, & affectus sinceritate debeat contemplati exemplar nostrum Christus, ut illius imagines evadamus.

V. Refolut. 39. & 74.

Documentum 33.

Divinis viris sacrarum rerum radius, quod spiritus di cognitione teneantur, siccæ ac per se nulla interjecta collucet, mentique eorum captum planè bono odore perfundit. Ad inferiores autem non item pervenit, sed ei quasi obscuris rei spiritualis speculatoribus, ut mystrium non enunciatione à dissimilibus non inquinetur, pennatus signs obducitur: quibus sacrificiis præclaris inferiorum ordines ad sanctum captum modumque suum deducuntur.

S. Maximus. Sancto scilicet Episcopo tamquam *s. Max.* divini laminis affini, DEUM non per alterum *mu.* preceptorum, sed per semetipsum contemplationis,unctionisque mystrium revelare: quo circa Episcopo non circumiacet velum in divino unguento, sed revelata facie, secundum Apostolum, mysteria contemplatur. Nondum perfectis autem opus est signis, atque ideo factis alii unguentum sacrum obdicitur per Episcopum, qui sequester est inter DEUM & populum, & expositione sua symbola revelat: Episcopos autem vocat speculatorum; quandoquidem etiam à græcis gentilibus sic nuncipabantur, qui ab omnibus præpositi erant, ut DEUM de fortis interrogarent, & hostias pro ipsis offerent. Quibus sacris signis, &c. nam per anigmate inquit, & symbola hi ordines ad eorum infirmitatis captum illustrantur.

Ex quo documento probant Mystici, quod in suprema anima hierarchia, qua dicitur intelligentia, recipiatur lux divina simpliciter, & clarius,